

РЕШЕНИЕ

№ 26378

гр. София, 04.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Мария Ненкова, като разгледа дело номер **6178** по описа за **2025**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и
бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. А. А., гражданин на С., против Решение № 3059/10.04.2025 г. на
Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било
постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния
закон. Не било изследвано обстоятелството относно местоживеенето в С. и региона на страната, в
който евентуално би бил върнат жалбоподателят. Не били съобразени предвижданията на
Решение на СЕС по дело С-465/07. Акцентира върху продължаващата война на И. с „Х.“,
сблъсъците между кюрдските сили и управляващата ислямистка групировка, дейността на
групировката „Ислямска държава“, като по всяко време можел да бъде включен в редиците на
местните военни сили или националната армия под страх от екзекуция. Обстановката в страната
била влошена. Твърди, че въпреки настъпилите последно събития в С. след напускането му била
налице реална опасност от тежки посегателства, като се позовава на позицията на ВКБООН.
Моли за отмяна на акта.

В съдебно заседание жалбоподателят А. А. А., редовно призован, се явява лично и се
представява от адв. Б., назначен по делото за процесуален представител във връзка с допусната
правна помощ.

Жалбоподателят заявява, че е напуснал С. през септември 2024 г. поради гражданската война.
Търсел сигурна държава, поради което пристигнал в България. Бил женен, с две деца, като те и
съпругата му продължавали да живеят в С..

Процесуалният му представител поддържа изложеното жалбата, като моли да бъде отменено решението на Председателя на ДАБ при МС.

Ответникът Председател на ДАБ при МС, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Не били реализирани предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Твърди също, че жалбоподателят е мигрант, а не – лице, което заслужава да получи международна закрила.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно призована, дава заключение, че оспореното решение е законосъобразно.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установно следното от фактическа страна:

На 03.12.2024 г. А. А. А. от С. е поискал международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като А. /собствено/ А. /бащино/ А. /фамилно/ от мъжки пол, [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], обл. Х., ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – арабин, религия: мюсюлманин сунит, семейно положение – женен.

На 23.01.2025 г. е проведено интервю с А. А. А.. Напуснал С. за Турция нелегално с трафикант октомври 2024 г., където останал около 3-4 дни, след което турците го заловили и върнали обратно. След 20 дни направил нов опит, влязъл нелегално през средата на ноември 2024 г. в Турция, където останал около 5 дни. Не помни на коя дата е влязъл в България. Подал закрила в България, тъй като била мирна държава и било спокойно, нямало проблеми, а децата му могли да ходят на училище. Не бил арестуван или осъждан, не сочи да е имал проблеми заради етническа или религиозна принадлежност. Не членувал в религиозна организация. Живял в [населено място], обл. Х., и от там напуснал С.. Бил женен, имал две деца, като дъщеря му била на една година. Семейството му живеело в С.. Родителите, братята и сестрите му живеели под наем също в [населено място], тъй като продали къщата в А. Ф.. Няма образование, бил общ работник в магазин и в строителството. Не бил отбил военна служба, не бил получил повиквателна. Не членувал в политическа партия или въоръжена групировка. Не бил влизал в отношения с армията или полицията. Напуснал С. заради войната – нямало храна, положението било жестоко, а искал да живее нормално. Не искал да се връща, защото районът се управлява от кюрдите, които имало проблеми с новото правителство. Други причини за напускането на С. и нежеланието да се върне там не сочи. Няма близки или роднини, които да са пострадали вследствие военните действия. Групировките в района искали да го присъединят, но няма документ за това. Близките му не напуснали С., тъй като пътят бил опасен, а и нямали финансова възможност. Не напуснал преди, тъй като няма пари, а сега взел заем от приятел на баща му, но не знаел как ще го върне. Спрямо него или семейството му не били отправяни заплахи, нито оказвано насилие. Подал молба за закрила в България заради близостта ѝ със С., а и децата му могли да учат, поради което и той искал да подаде молба за събиране на семейството. Заявява, че ако се върне в С., не знае как ще възстанови парите, които платил за идването си, тъй като било много скъпо. Не искал да вижда как децата му гладуват, а като няма пари, не можел и да ги заведе в болница при необходимост. Трябвало да работи, за да върне парите, да помага на семейството си и да се събере с тях.

По подробно изложени съображения и предвид справка от 14.03.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ на МС относно С. с Решение № 3059/10.04.2025 г. Председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. А..

Решението е връчено на адресата му на 04.06.2025 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 3 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - председателят на ДАБ при МС на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, производството за предоставяне на международна закрила е образувано с регистрирането на А. А. А. като чужденец по подадена от него молба за международна закрила /чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 4, ал. 2 ЗУБ/. Изискано е становище от ДАНС съгласно чл. 58, ал. 10 ЗУБ. В действителност това становище е задължително за органа, който действа в условията на обвързана компетентност, но в случаите, в които се възразява да бъде предоставена международна закрила за чужденец, който представлява заплаха за националната сигурност. Подобно възражение не е обективизирано. Следователно, при произнасяне по постъпилата молба органът изследва именно наличието на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, обективизирано в оспорения акт. Проведено е интервю, в хода на което се посочват от молителя факти и обстоятелства във връзка с подадената молба, като на същия е предоставена и възможност да даде подробни обяснения. По време на интервюто, проведено в присъствието на интервюиращия орган и преводач /чл. 63а, ал. 6 ЗУБ/ и удостоверено с подписите на същите /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/, е съставен протокол /чл. 63а, ал. 3 ЗУБ/, в който е отразено, че молителят е изложил всички причини, поради които е напуснал страната си и не желае да се върне в нея, като същият се подписва под изявлението, че няма какво да добави към казаното, че текстът е преведен на разбираем за него език и не са съществували комуникативни пречки, както и, че добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/.

Интервюиращият орган обективно и безпристрастно е изготвил становище, представено на Председателя на ДАБ за вземане на решение /чл. 74, ал. 1 ЗУБ/. Молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана от Председателя на ДАБ индивидуално, обективно и безпристрастно, извършена е преценка за предоставяне на статут на бежанец, разгледана е необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут /чл. 73 ЗУБ/. Взето е решение, с което на молителя А. А. А. се отказват статут на бежанец и хуманитарен статут /чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ/.

Съдът констатира, че в действителност е налице разместване на имената на молителя – бащино и фамилно, които, обаче, се извеждат като изрично вписани в оспорения административен акт - А. /бащино/ и А. /фамилно/, както и от представената по делото административна преписка. Не е налице грешка, която да опорочи волята на административния орган, доколкото по безспорен начин се индивидуализира лицето чужденец, подало молба за международна закрила и жалба срещу индивидуален административен акт, който е неблагоприятен за него.

Формира се извод, че не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето - А. А. А., и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/.

1. Извършена е от компетентния орган преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, като е изследван въпросът следва ли да бъде предоставен статут на бежанец.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ „статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея“. Без значение е обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването /чл. 8, ал. 2, изр. Първо ЗУБ/. В конкретния случай А. А. А. не е обосновал твърденията си за осъществено спрямо него преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост. Молителят не заявява да е преследван поради етническата си принадлежност в страната по произход. Не са заявени от него конкретни обстоятелства, от които да се направи извод, че самата принадлежност към религиозната група е достатъчно основание за опасения от преследване. Не представлява основание и заявеният факт в хода на проведеното интервю, че не е отбил военна служба. С оглед разпределената доказателствена тежест молителят е следвало да докаже както в административното, така и в съдебното производство, че е призован да служи в армията и кога се е случило това, вкл. и, че именно резултат от призоваването е напускането на С.. В случая жалбоподателят не е представил доказателства, удостоверяващи подобни твърдения, нито твърденията му, че представители на групировки са искали да го присъединят към тях и, че след завръщането му ще бъде принудително включен в редиците на местните военни сили или армията. Молителят не е бил осъждан, арестуван или политически ангажиран. Не може да се обуслови извод за осъществено спрямо молителя преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ или действия по преследване по смисъла на чл. 8, ал. 5 ЗУБ от някой от субектите по чл. 8, ал. 3 ЗУБ, при това в държавата му по произход.

Действително след напускане на държавата си по произход са настъпили значими за политическата сцена и местното население събития, но от същите не може да се обосноват опасения от преследване конкретно за жалбоподателя. Липсват данни, че е извършена от чужденеца дейност след отпътуването му, която може да обоснове опасения от преследване. Действията на молителя изцяло и единствено са насочени към получаване на международна закрила. Напускането на С., а впоследствие и на Турция, е напълно оправдана житейска ситуация, но то е обусловено от причини от личен характер, а не от такива, предполагащи предоставяне на международна закрила.

Следва да се акцентира и върху изявленията на А. А. А., дадени пред интервюиращия орган, от които се обуславя извод, че доброволно, по собствено желание е напуснал С.. Молителят не изразява намерения за завръщане в С., въпреки че неговото семейство продължавала да живее там, което негово поведение е в противоречие на отношенията между съпруг и съпруга, родител и дете. Предвид това и доколкото лицето е преминало нелегално границата между България и Турция, то се обезпечава извод, че нежеланието му да се върне в държавата по произход не е обосновано от причини за основателно опасение от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 6 ЗУБ.

Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали закрилата срещу него въобще може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, вкл. международни организации, които контролират държавата или значителна част

от нейната територия по смисъла на чл. 8, ал. 7 от ЗУБ. Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали има част от държавата по произход, в която чужденецът да може сигурно и законно да пътува и да получи достъп, както и да се установи там по смисъла на чл. 8, ал. 8 ЗУБ.

Правилно е формиран от административния орган извод, че искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /статут на бежанец/ следва да бъде отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ/.

2. Извършена е при това от компетентния орган и преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, относно въпроса следва ли да бъде предоставен хуманитарен статут.

Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ „хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция, или
2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или
3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.“

Не се доказва в конкретния случай реална опасност от тежки посегателства спрямо А. А. А. като изброените в чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изрично е заявено от молителя, че същият не е бил арестуван или осъждан в страната си по произход /чл. 9, ал. 1, т. 1 ЗУБ/. Не се установява, че той е бил подложен на посегателство /физическо или психическо/ по смисъла на чл. 3 „Забрана за изтезания“ от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ/. По отношение на предпоставките да се предостави хуманитарен статут съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ бежанската история се изследва с оглед Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, по тълкуването и прилагането на член 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно преценката за силата на степента на безогледно насилие. С т. 39 от решението на СЕС се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. Доколкото личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, то толкова по-висок би следвало да е интензитетът на безогледно насилие в страната му. Видно от оспореното решение в страната по произход С. се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в посока подобрене на условията на живот и безопасност, като се акцентира върху влиянието на ВКБООН, върху липсата на вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С., както и, че посочените в справката инциденти имат определени цели и не могат да предизвикат масов ефект, като насилието във всички части на държавата не можело да се определи като безогледно, а и не можело да се очаква, че което и да е правителство може да гарантира сигурността на всички граждани в дадена страна. Към датата на подаване на молбата за закрила и проведеното интервю не са налице основания по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ /не се сочи от молителя осъществяването на конкретни военни действия, нито от него са представени доказателства, удостоверяващи осъществяването на такива, така че да се формира извод за наличие на причинно-следствена връзка между тези военни действия и напускането на страната

по произход/, поради което и оспореният акт е издаден с оглед установената от органа фактическа обстановка /чл. 142, ал. 1 АПК/. Действително, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят, въпреки че се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история, не заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност съгласно чл. 9, ал. 3 ЗУБ. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не без значение е обстоятелството, че въпреки опита си да обясни каква всъщност е неговата бежанска история, бежанецът не успя да докаже осъществено спрямо него и неговото семейство безогледно насилие по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, като е безспорно, че последното продължава да живее в С.. Поставя се въпросът защо чужденецът не се е върнал в С. след падането на режима на Б. А., ако по време на неговото управление той действително е приемал, че спрямо личността му е налице безогледно насилие и съществува заплаха за здравето и живота му именно поради това управление. Отделно, чужденецът не успя да докаже, че отказът за връщането му в С. при новото управление е обусловен именно от реална опасност за живота и личността му, следствие на събития, настъпили, след като е напуснал държавата си по произход /чл. 9, ал. 3 ЗУБ/.

Не се установява, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А. променя положението в С. в негативен аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източници става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се и за редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Франция, Турция, Катар, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., че САЩ възнамерява да премахне санкциите, откъсващи С. от световната финансова система, което ще поправи пътя за по-голямо участие на работещите там хуманитарни организации, улеснявайки чуждестранните инвестиции и търговията, както и, че от страна на Турция е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, вкл. и на САЩ и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза, като Германия предвижда значителен бюджет за подпомагане, вкл. чрез агенции на ООН и неправителствени организации, за възобновяване на къщи и разчистване на отломки и развалини, вкл. и за осигуряване на краткосрочна работа на вътрешно разселени лица, за възстановяване на училищата, за осигуряване на психологическа и социална подкрепа за травмирани деца.

На фона на тези новини от редица медии се съобщава и за военната намеса в С. от страна на И.. В тази връзка следва да се подчертаят категоричните, според някои медии, заявки на И., че целта на армията ѝ е единствено унищожаване на тежки оръжия, намиращи се в С. с цел да не попаднат в ръцете на екстремисти. Не са налице информация или данни, които да сочат, че цел на тази военна офанзива е мирното население на С.. От множество журналистически материали за тази

военна интервенция става ясно, че цели на армията на И. са военни обекти, които биха могли да бъдат използвани срещу народа на С. или израелския народ, вкл. и, че според официалните изявления намесата на И. е временна. Действително, И. преследва цел - да раздели населението, за да отслаби С., като се намесва и в отделни конфликти между малцинствени групи, на която цел обаче се противопоставят страните от Залива, както и САЩ, които искат да запазят С. стабилна и обединена и при възможност да предотвратят т. нар. „прокси“ конфликти.

Горното се потвърждава и от представените справки вх. № МД-02-262 от 19.05.2025 г. и от 03.07.2025 г., изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС, видно от която сирийският президент обявява преходно правителство, назначавайки двадесет и трима министри в нов разширен и приобщаващ кабинет, което било декларация за съвместната воля за изграждане на нова държава; посочен е броят сирийски бежанци – 988 869, завърнали се в С., като има данни и за около 1 513 861 вътрешно разселени лица, които са се завърнали в домовете си; ВКБООН и партньорите продължавали да осигуряват основни услуги чрез разпределяне на нехранителни и основни хуманитарни стоки, осъществява се подкрепа чрез психологическа първа помощ, сесии за психично здраве, социално осигуряване, транспортна и парична помощ; анализира се поведението на САЩ, Европейския съюз и Турция спрямо С., вкл. по отношение защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С.. При това не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочи справката, както и тези, на които е акцентирано в жалбата на чужденеца, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя, вкл. и с оглед неговата бежанска история. Налице са и данни, че закрилата срещу тежки посегателства може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, включително международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия съгласно чл. 9, ал. 4 ЗУБ.

Анализът на сигурността в страната по произход на чуждия гражданин е извършен въз основа на представената и обсъдена от административния орган справка за актуалната обстановка в страната на произход от 14.03.2025 г., която представлява официален документ, чиято материална доказателствена сила по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК не е оборена. Не е оборена и материалната доказателствена сила на приетите в открито съдебно заседание като писмени доказателства справки от 19.05.2025 г. и 03.07.2025 г. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в изготвените справки, които се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Още повече и, че в тези справки са цитирани независими източници на информация, вкл. и чрез посочване на интернет-страници, в които се съдържа тази информация. Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е

насочен пряко към мирните граждани на тази страна, поради което се следва неприложимост на разрешенията, дадени в решенията на СЕС по дело С-465/07, дело С-285/12 и дело С-406/22. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

Въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, съдът приема, че правилно искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /хуманитарен статут/ е отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 4 ЗУБ/.

3. Липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ, а именно – член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа на които да се опровергава горното твърдение.

Основание за предоставяне на хуманитарен статут не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района, тъй като не попада в обхвата на понятието други причини от хуманитарен характер по чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Под „други причини от хуманитарен характер“ по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай такива не се изтъкват.

4. Предвид горното за **А. А. А.** не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

Не се опровергава по делото, че Турция, през която два пъти е преминал молителят, вече не попада в обхвата на понятието „трета сигурна страна“ по смисъла на § 1, т. 9 ДР ЗУБ.

Следва да се добави и, че **А. А. А.** доброволно е напуснал С., за да се засели другаде, от желание за промяна и причини от личен характер /финансови проблеми, заявена е цел да се събере със семейството си в България/, което го прави мигрант, а не бежанец, съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар а Организацията на обединените нации.

Жалбоподателят не заявява категорично, че е избягал от военна служба и неприязън към военни действия, поради което и не се изследват изключенията за предоставяне на статут на бежанец, посочени в глава V от цитирания Наръчник. Не е доказан като мотив да напусне С. и да остане извън страната си - че би могъл да бъде привлечен от местните военни сили или армията да воюва. Не без значение е и, че в С. е обявена амнистия за всички военни, приети на служба в сирийските въоръжени сили при режима на Б. А., че животът на войниците е в безопасност и те не трябва да бъдат нападани, че представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната; че военният персонал, призован за задължителна служба, се явява в центрове за уреждане на статута си, като следва да се допълни и, че в общодостъпните източници не се съдържат данни за новообранци от сирийската армия, които биват изпращани в конфликтни зони, където се водят военни действия; че Президентът на временното правителство е обявил премахване на задължителната военна служба, а последната е станала доброволна, като са посочени условията, на които трябва да отговарят кандидатите.

5. Съдът е длъжен да отбележи също, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН призовава държавите да се въздържат от принуждаване на сирийските бежанци да се завърнат в С.. Отделно от това, е публикувано, въпреки че ВКБООН не насърчава широкомащабно доброволно завръщане в С., че вече е започнат процес на улесняване на доброволното връщане. Това било предизвикано от действителни и прогнозни завръщания, както и от призови към ВКБООН от страна на бежанците да подкрепи тяхното завръщане. Безспорно е, че участието на ВКБООН в процесите на завръщане се основава на принципите за доброволност и информираност на бежанците и вътрешно разселените лица, за което се съдържат данни както в представените по делото справки, така и в Оперативната рамка за завръщането, която ВКБООН издаде през февруари 2025 г. При това, съобразявайки позицията на ВКБООН, но предвид бежанска история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в конкретния случай молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини.

Заключение: оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 4 във връзка с чл. 84, ал. 3 ЗУБ **Административен съд София-град. Първо отделение. 85-и състав**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., гражданин на С., против Решение № 3059/10.04.2025 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните до Върховен административен съд на Република България, чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: